

REGLEMENTARI SPECIFICE
privind interventiile in centrul istoric al municipiului Bistrita,
imobil nr 30, Bld. Independentei.

A. Scurt istoric

Imobilul de pe B-dul Independenței, nr.30 este situat la aproximativ 500 m de vechiul zid de incinta din partea de vest a orașului. Această zonă a orașului apare menționată în perioada medievală cu denumirea de *Villa Latina Inferior*, suburbia din partea de jos a Bistriței, care avea probabil populație de origine română.

La sfârșitul secolului al XIX se proiectează sistematizarea zonei și se realizează actuala configurarea a bulevardului (conform Planului din 1913). Reglementările urbanistice din perioada respectivă permitteau pentru acesta zona imobile cu regim de înaltime P+1. Astfel, imobilele istorice de pe aceasta arteră a orașului se încadrează în aceste reglementări.

Imobilul cu numarul 30 este o construcție realizată în preajma anului 1900 ca sediu al Directiei Silvice (Foresthause), cumpărată ulterior de Societatea Regna, iar la jumătatea secolului XX imobilul primește funcția de spital. Ansamblul este compus din trei corpuri independente. Aceasta parcelă cuprinde în realitate un complex de clădiri grupate în jurul unui corp central cu proporții impunătoare dispus retras față de aliniamentul străzii.

Stilistic, arhitectura complexului de clădiri se încadrează în curentul eclectic de la sfârșitul secolului al XIX-lea, cu influențe din repertoriul ornamental al arhitecturii 1900.

Corpul principal (S+P+E) are planul în forma de U, fațada principală organizată simetric cu 12 axe (2+2+3+2+2) și are în plan, într-un usor rezalit, un portic cu deschidere semicirculară, susținut pe două coloane, deasupra căruia se ridică un balcon cu balustradă. Intrarea are o ușă cu două canături cu supralumina, decorată cu motive geometrice și arhitecturale în relief, flancată de cinci ferestre înalte cu deschidere semicirculară având solbancuri susținute de consoli și ancadramente subliniate prin bosaje în formă unor boltari. Parterul parterului este apărat cu bosaje, iar axele sunt delimitate prin lesene bosate „a la rustica”. Etajul are în axele rezalitului trei ferestre înalte cu deschidere semicirculară, subliniate prin ancadramente festonate profilate și parapet cu balustri, iar în axele laterale ferestrele au deschidere dreptunghiulară, cu ancadramente de factura neoclasică; sub cornisa antablament decorat cu o friza de acoperis distinctă în formă de trunchi de piramida, cu o lucarnă amplă încadrată de pilastri care susțin un fronton în formă de arc, în arcă luneta era imprimat vulturul imperial cu aripi desfăcute.

Fațada posterioară, încadrată de cele două aripi laterale ample, are în planul median un volum prismatic cu acoperis piramidal, cu deschideri semicirculare înalte atât la parter cât și la etaj, în ax fiind dispusă o ușă de intrare. Aripile laterale cu plan în formă de L, au fațade cu deschideri în arc în plin

înălțări la partea și dreptunghiulare la etaj, subliniate prin ancadramente plate din tencuială cu deschidere semicirculară și ecusoane trapezoidale. Benzi orizontale delimităează perimetrua nivalele, fatale fiind apărate cu linii orizontale, atât la parter ca și la nivelul etajului. Aripile celor două corpuri laterale prezintă în ax cinci oportuni de acces cu deschidere semicirculară. Corpul de pe latura din dreapta are în față vestită, cu 11 axe, o oportunitate de acces.

Pe laturile de est și de vest ale parcelei sunt amplasate două clădiri gândite planimetric și dispuse în oglinda. Aceste clădiri dezvoltă de asemenea pe trei niveluri fațadele de la stradă cu 6 axe (2+2+2) departajate de leșene blocate la primul nivel și lisă la etaj. Subsolul și parterul au deschideri semicirculare cu ancadramente blocate, ferestrele fiind grupate cinci două prin intermediul solbancurilor comune susținute de consoale. La etaj, ferestrele de formă dreptunghiulară sunt grupate prin solbanc comun și montanii ancadramentelor care susțin antablamente decorative cu cercuri și triglifi în relief, surmontate de frontoane intrerupte, decorative cu motive florale și volute din stucatură. Fațadele din spate sunt separate printr-un brau profilat, paramentul fiind apărat cu boscăi plate. Acoperisul cu învelitoare de ardezie, are coama paralela cu fațadele, spre ambele direcții fiind amplasate două, respectiv o singură lucarnă ovală din metal.

Actuala sărpanta a imobilului se încadrează în tipologia sărpantelor istorice eclectice și trebuie conservată. În contextul în care reperarea învelitorii imobilului este o prioritate pentru pastrarea și conservarea arhitecturii clădirii, au fost realizate periodic lucrări în acest sens.

Arhitectul acestui ansamblu este Erika Paulas. Născută în Elveția la Zurich, în anul 1875 a venit la Bistrița împreună cu familia, tatăl Josef Ernst Paulas s-a stabilit la Bistrița în anul 1883, unde activează ca și arhitect, între 1892 și 1901 fiind *Oberingineur* în cadrul serviciului edilic al orașului. Erika Paulas a ocupat din 1892 un post de desenator în cadrul biroului de inginerie din oraș, urmărind apoi Politehnica din Zurich, și obține atestatul de arhitect la Cluj în 1895 și la Budapesta în 1900, fiind prima femeie arhitect din Ungaria. Pe lângă sediul Direcției Silvice din Bistrița, în valoare de 150000 de florini, a fost și autor al proiectului pentru Spitalul orașenesc din Mediaș.

B. Reglementari privind interventiile

Operațiunile de vânzare-cumpărare imobil sunt posibile. Parcăra istorică este situată în vecinătatea centrului istoric protejat și astăzi interventiile nu trebuie să afecteze valoarea imobilului din perspectiva istorică a clădirii și amplasamentului.

Orice fel de lucrări propuse viitoare se vor realiza în baza unui proiect avizat de Ministerul Culturii/ Direcția pentru Cultura Bistrița-Năsaud cu recomandarea valorificării imobilului.

Consilier

Arh. Bungardean Cristina

Consilier,

Popa Lucian Nicolae

